

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۱/۲۱

دوکتور محمد ظاهر عزیز

وطن من

" ای دوست مکن که روزها را فرداست
نیکی و بدی چون روز روشن پیدا است"

(مولانای بلخی- رومی)

در این روزها تعدادی از نویسندگان با سواد بدون حرمت گذاشتن به مقام سخن و قلم و بدون رعایت به مزایا و نیکی های تنوع فرهنگی در کشور و در نهایت بدون سپردن حق مساوی به همه اتباع افغانستان عزیز در تحکیم و خواست های سیاسی شان، به انتقادات نا معقول و حتی تعرضاتی که دور از مقام سخن و فرهنگ شایسته به حساب می روند، به این شخص و آن شخص و حتی حرف های ناشایسته به گروه عظیم اتباع افغانستان حواله می نمایند.

بعضی نویسندگان صاحب قلم با تأسف حتی نام افغانستان عزیز را زیر سؤال می برند. این نوع عقیدت، گفتار و کردار در هر حالت، اختلافات شدید قومی، زبانی و بلای عظیم اجتماعی را خلق می نماید و به وحدت اقوام و مردم افغانستان ضرر بزرگی وارد می نماید. در این مقطع زمان که وطن ما در آتش نا امنی و تعرض واضح پاکستانی ها می سوزد، فقر دامنگیر تعداد کثیر مردم افغانستان گردیده است، زورمندان و استفاده جو های نا سالم و فساد پیشه و دزد، هم مال ملت، هم زمین ملت و هم جیب مردم غریب و کمزور را می دزدند و مردم کشور در ماجرا های خطرناک سیاسی که از طرف استفاده جویان خلق شده است، شب و روز را به نا آرامی به سر می برند.

هر روز صد ها فرزند افغان برای حفظ ناموس و وطن جان های شان را از دست می دهند و دهشت افکنان نا مسلمان در مساجد، در سرک ها و بازار ها و در مکاتب، اطفال، زنان و جوانان ما را به خاک و خون می کشند.

تعدادی از نویسندگان صاحب قلم به خاطر ارضای خاطر خود قلم به دست می گیرند، یا به نا سزا گفتن و دشنام دادن می پردازند و یا در وحدت اقوام وطن ما که همه شایستگی های فرهنگی را دارا هستند و صاحب هر نوع حرمت می باشند، انواع احساسات نفرت و جدایی میان مردم شریف افغانستان وارد می نمایند، که همه آنها از بیرون از وطن سرچشمه می گیرند.

دامن زدن این نوع تعصبات قومی و زبانی و یا سمتی که هیچ وقت و هیچ گاهی درست نیست و اکثراً در جهت منفعت جویی و استفاده از احساسات نیک مردم صورت می گیرند، در مخالفت جدی به احکام اسلامی و در مخالفت به ارزش های انسانی و مدنی قرار دارند.

من به کافه مردم افغانستان، به هر قومی که وابسته اند، به هر زبان و لهجه ای که حرف می زنند، به هر مذهبی که عقیدت دارند و به هر محلی که زندگی می نمایند، با حرمت می گویم که شما زن و مرد و فرزندان خورد سال و پاک دلان افغان، هریک شما دارای شایستگی های قومی، فرهنگی و مذهبی هستید و این شایستگی ها را از قرن های دور به دست آورده اید که در مجموع تنوع فرهنگی صاحبقدر و غنی را در کشور بار آورده اند و لازم است که حتماً حفظ گردند زیرا که هر یک از فرهنگ های محلی گل های قشنگ شاخ های درخت بزرگ فرهنگ افغانستان هستند که با استفاده درست و حرمت گذاشتن به فرهنگ های محلی، پایه های واقعی دموکراسی را در کشور می سازند. من به هریک شما می گویم که هیچ شخصی، نه زن و نه مرد با ارتباط قوم، زبان و مذهب و یا محل زندگی خود شریف تر و شایسته تر از دیگر اتباع افغانستان نیست.

آنانی شریف تر و شایسته تر اند که افغانستان را دوست داشته باشند، به مردم کشور خیانت نکنند، فاسد و دزد نباشند، به همه اقوام و فرهنگ های محلی احترام داشته باشند.

من که با افتخار هم پشتون، هم تاجک، هم هزاره، هم اوزبک و هم ترکمن و هم بلوچ هستم چونکه با مراجعه به تاریخ وطن می دانم که گروه عظیم مردم افغانستان در گذشته های دور تاریخی وطن شان، وابسته به یک منطقه و همه نجیب زادگان زاده ای یک مادر هستند، وطن را جایی می بینم که در گفته ای زیر با حرمت به هموطنان نیک سیرت معرفی می گردد.

وطن من

تو عشق من و جنت خضراء، وطن من	تو جان من و قلب آسیا، وطن من
تو زادگاه مردم آزاده و نجیب	تو خانه ای اقوام با خدا(ج)، وطن من
تو منبع حکایت تاریخ پر شکوه	تو مادر بزرگ آریا، وطن من
تو تربت شیران دره های مرد خیز	تو خار چشم دشمن فردا، وطن من
تو افتخار شوکت محمود غزنوی	تو زادگاه احمد بابا، وطن من
تو منزل سنایی و جامی و بیهقی	تو تربت بیرونی و سینا، وطن من
تو صفحه ای کتاب سرنوشت طفل ما	تو نامه ای نوشته ای زیبا، وطن من
تو حاصل متانت افغان با وفا	تو راز من و قصه ای فردا، وطن من
تو مرکز آمال مردمان این دیار	تو رشته حیات من و ما، وطن من
تو فکر من و راز من و آرزوی من	تو باغچه ای روشن دلها، وطن من

تو خانه ای عزیز و عزیز عزیز ما

تو نام ما و عزت با با، وطن من